

T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz. egyesített ügyek

Jose Maria Sison kontra az Európai Unió Tanácsa

„Dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A terrorizmus elleni küzdelemről szóló tanácsi határozatokkal kapcsolatos dokumentumok – A közérdek védelme miatti kivételek – Közbiztonság – Nemzetközi kapcsolatok – Részleges hozzáférés – Indokolás – Védelemhez való jog”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (második tanács), 2005. április 26. II - 1432

Az ítélet összefoglalása

1. *Európai Közösségek – Intézmények – A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga – 1049/2001 rendelet – Azon dokumentumok létezése, amelyekhez a hozzáférést kérték – A nemlétezésnek az érintett intézmény ilyen értelmű nyilatkozatán alapuló vélelme – Releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján megdönthető egyszerű vélelem (1049/2001 európai parlamenti és tanácsi rendelet)*

2. *Európai Közösségek – Intézmények – A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga – 1049/2001 rendelet – A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek – A közérdek védelme – Bírósági felülvizsgálat – Terjedelem – Korlátok (1049/2001 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 4. cikk, (1) bekezdés, a) pont)*
3. *Európai Közösségek – Intézmények – A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga – 1049/2001 rendelet – A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek – Kötelező kivételek – A kérelmező valamely sajátos érdekének figyelembevétele – Kizártság (1049/2001 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 4. cikk, (1) bekezdés, a) pont)*
4. *Európai Közösségek – Intézmények – A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga – 1049/2001 rendelet – A dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételek – Indokolási kötelezettség – Terjedelem (EK 253. cikk; 1049/2001 európai parlamenti és tanácsi rendelet)*

1. Az intézményeknek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet alapján kért dokumentumok nemlétére vonatkozó bármely nyilatkozatához a jogszerűség védelme fűződik. Így e nyilatkozathoz a helytállóság védelme fűződik. Azonban egyszerű vélelemről van szó, amelyet a felperes bármely eszközzel megdönthet, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján.

való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételekhez kapcsolódó területeken az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság által az intézmények e rendelkezésben előírt, közérdekekkel összefüggő kivétel alapján hozott, dokumentumokhoz a hozzáférést megtagadó határozatainak jogszerűsége felett gyakorolt felülvizsgálat az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények materiális pontosságának, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik.

(vö. 29., 32. pont)

2. A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés alól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz

(vö. 46–47. pont)

3. A dokumentumokhoz való hozzáférés alól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt kivételek megfogalmazása kógens. Ebből az következik, hogy az intézmények kötelesek a kivételek hatálya alá eső dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadni, ha e körülményeket bizonyítják.

Így a kérelmezőnek az őt személyesen érintő dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke az említett 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező kivételek alkalmazási körében nem vehető figyelembe.

(vö. 51–52. pont)

4. Ha valamely intézmény az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet alapján kért hozzáférést megtagadja,

minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítania kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az e rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak. Tehát olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és felülvizsgálható egyfelől, hogy a hivatkozott kivétel ténylegesen vonatkozik-e a kért dokumentumra, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e.

Azonban esetleg nem lehetséges minden egyes dokumentum bizalmas jellegének indokait feltüntetni a dokumentum tartalmának hozzáférhetővé tétele és így a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül. Ebből az következik, hogy ilyen esetben önmagában még nem minősül az indokolás elmulasztásának az, hogy az indokolás rövidnek és sablonosnak tűnik, mert ez sem az érvelés megértését, sem annak felülvizsgálatát nem gátolja.

(vö. 60–61., 63. pont)